

DE ZINGENDE STEM IN HET VENSTER

**Tijd predikatie uitgesproken op 17 Juli 1947 in verband met de herdenking van
de eerste vrije vergadering van de Staten te Dordrecht**

Door ds. D. L. Aangeenbrug
1891-1984

predikant Gereformeerde Gemeente (in Ned.)
1945-1984

Predikant der Gereformeerde Gemeente te Dordrecht
N.V. Drukkerij en Uitgeverij „De Banier”, Utrecht - 1948

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2006

Zingen: Psalm 36 : 1.
 Lezen: Zefánja 2.

Geliefden!

Wij mogen vanavond een ure afzonderen, om stil te staan bij wat in ons vaderland, in ons gewest, in onze stad geschied is. En wat zou het gelukkig zijn, als van ons niet gezegd zal moeten worden: *het verstand laat na, de ware grond van het weldoen op te merken*. Want dat moet toch inderdaad van zovelen getuigd worden, ook in onze dagen, in de omstandigheden waarin wij verkeren. Ja, van hoevelen geldt dat woord dan niet: Het verstand laat na de ware grond van het weldoen op te merken?

Is het geen grote weldaad, dat het Nederlandse volk mag gedenken, hoe op 19 Juli 1572, hier in Dordrecht, de Staten voor het eerst vergaderden, om daar uit te spreken, hoe men samengebonden was door God zelf, en om zich te verenigen onder het bewind van Prins Willem I. Zullen wij de daden Gods vergeten, die ook in ons vaderland geschied zijn? Ieder Nederlander weet er toch iets van, wat de Heere ons in de Vader des Vaderlands gaf! En zullen we dan de daden Gods vergeten, die hij in Nederland gedaan heeft?

Is het gering, als teruggewezen wordt op de feiten, die eenmaal geschied zijn voor de vrijheid, die men op het oog had, vanwege de zware tirannie, waaronder men zuchtte tijdens de dwingelandij van Alva? Wat heeft de Prins al niet gedaan, om dat juk af te werpen en Nederland de vrijheid te geven? Daarvoor heeft hij goud en zilver en verschillende eigendommen verkocht. Hij had Nederlands vrijheid op het oog, om niet te buigen voor het Roomse en Spaanse luk, maar te buigen voor God en Zijn dierbaar getuigenis.

Wat is er al niet gebeurd!

De eerste maal dat de Prins in ons land viel met een leger, is mislukt. Maar zie, de Heere heeft gegeven een tijd dat door middel van de Geuzen op 1 april 1572 Den Briel werd ingenomen en kort daarop verschillende andere steden zijn bevrijd en zich geschaard hebben achter de Prins. Totdat ook onze eigen stad Dordrecht zich met die steden verenigde en hier ter plaatse de Staten zijn samengeroepen. Zie wat een groot feit dat thans door onze stad herdacht wordt. En zult u dan een grond zoeken voor de weldaden? Dan heeft Nederlands volk geen grond in zichzelf; nee, er is ook geen waarde in de mens. Integendeel. Maar God heeft uit soevereine ontferming Nederlands volk willen gedenken en op Nederlands volk in gunst willen neerzien. Ons vrijmakende van het juk van Alva. Zelfs heeft men de Prins toen hij de leiding ter hand genomen had, veel en velerlei aangeboden, als hij maar van Nederland afzag. Ook dat heeft de Prins geweigerd! En uiteindelijk heeft het hem zijn leven gekost! Stervende riep hij uit: *Mijn God, ontferm U over mij en over dit arme volk!*

En wat doet nu vandaag Nederland met al de weldaden, die God aan land en volk geschonken heeft? Wat doet het Oranjehuis en wat doet het Nederlandse volk? Moeten we niet zeggen: het vergeet, de God, die de weldaden in ons midden gedaan heeft? En wat staat dat; volk dan te wachten, wanneer het doorzal gaan om God te blijven vergeten en zich met de weldaden van de Heere afwendt? Dan staat ons niet anders te wachten dan de ondergang. De Heere is geen ledig aanschouwer van onze daden. Vandaar, dat we vanavond een tijdrede wensen te houden in verband met wat in Dordrecht, gebeurt. Ziende op al wat rondom ons geschiedt, moeten wij toch zeggen: hoe droevig is het in Nederland gesteld en hoe droevig is het in Dordrecht gesteld. De mensen willen feest hebben en de weldaden uitleven naar het vlees, maar ... dan wordt

de blijdschap der ziel gemist. Met het gevolg, dat men zich doodzondigt en straks voor eeuwig wegzinkt in een. poel, die brandt van vuur en sulfere. Deze week horen wij elke dag en elke avond tot diep in de nacht zingende stemmen in de plaats onzer inwoning. Maar weet u: boven al die zingende stemmen beluisteren we ook nog ree andere zingende stern!

Hebt u ook al die zingende stem beluisterd boven het rumoer en het gezang van de wereld? Hebt u die stem ook horen zingen?

Welke stem, vraagt u?

De stem, die zingt in het venster! De stem, die zingt In het venster van Gods oordelen over de aarde, Ja, bij *die zingende stem in het venster* wensen we vanavond uw aandacht te bepalen. Opdat, het ons zou verootmoedigen en we ons nauw, ja zeer nauw zouden onderzoeken. Wie? Het volk, dat met geen lust bevangen is, opdat dat volk terugkere. Gelijk ook Zefánja het volk terugriep, waarna God Juda's stenen zou herbouwen uit het stof.

Maar voor we daar met elkaar over spreken, zoeken we het aangezicht des Heeren, Hem smekend om Zijn onmisbare zegen.

GEBED

Zingen: Psalm 102:1-3

U vindt ons tekstwoord voor dit avonduur opgetekend in het voorgelezen Schriftgedeelte, de profeet Zefánja, het 2e hoofdstuk, het 14e vers en wel dit, gedeelte:

Een stem zal in het venster zingen.

Een woord uit de profetieën van Zefánja, die Israëls volk in het voorgaande hoofdstuk het oordeel Gods heeft aangekondigd. In het tweede hoofdstuk begint hij dat volk toe te roepen: *Onderzoek uzelf nauw, ja zeer nauw, gij volk, dat met geen lust bevangen wordt. Eer 't besluit bare; gelijk kaf gaat de dag voorbij.*

En waar nu voor Israëls volk de bekering noodzakelijk was, zou deze ook voor ons niet noodzakelijk zijn als inwoners van Nederland? Waar Zefánja daartoe het volk heeft opgeroepen (Juda's volk inzonderheid), wijl de ondergang voor het volk klaar stond. En dat staat ook te komen voor het Nederlandse volk, als het zich niet zal bekeren. Ja, dan staat de ondergang zeker en gewis voor de deur. Zefánja had ook met zijn volk te doen. De Heere toch had hem tot dat volk gezonden. En hij had liefde voor dat volk, zowel als hij liefde voor zijn God had. En zou hij dan niet met alles wat in hem was dat volk terugroepen: Doorzoek uze lf nauw, ja zeer nauw? O, u moet, volk van Juda, volk van Israël, uzelf bekeren, opdat de ondergang voorkomen worde! Zefánja kan niet anders, dan het oordeel aankondigen. En Juda zal vanwege zijn onbekeerlijkheid het oordeel moeten dragen. Zefánja behoeft echter niet alleen maar te bedreigen, het oordeel aan te kondigen hij mag ook profeteren, dat de Heere het huis van Juda niet voor goed zal verwerpen. *Maar Hij zal Juda's steën herbouwen uit het stof!* Juda zal uit ballingschap teruggebracht worden. Wee echter het volk waardoor het huis van Juda zo zwaar gezucht zal hebben. Dat volk zal ook met de Heere te doen krijgen. En dan noemt hij ze, en spreekt van de Filistijnen, Moabieten, Ammonieten, Moren, Arabieren e.a. Ja, de Heere zal Babel als een roede in Zijn hand gebruiken, om Assur te verderven en dan zal Ninevé geheel verwoest worden.

Zefánja voerspelt dan: *Een stem zal zingen in het venster.* Ontzettende profetie is dat geweest voor Ninevé. Maar ontzettend is ook voor Nederland, als het zich niet

bekeert. Een stem zal zingen in het venster! Daarover gaan we nu spreken.

DE ZINGENDE STEM IN HET VENSTER.

1. In het venster van Ninevé.
2. In het venster van de tijd.
3. In het venster van het leven.
4. In het venster van de eeuwigheid.

1. In het venster van Ninevé.

Eer stem zal zingen in het venster! Dat heeft Zefánja voorzegt. Zefánja heeft geprofeteerd ongeveer gelijk met de profeet Jeremia en de profeet Hábakuk. Wat waren dat bange dagen ! Ook Hábakuk heeft er van gesproken en getuigd, *dat, alhoewel de vijgenboom niet bloeien zal, zo zou hij nochtans in God van vreugde opspringen.* Dat leefde in het hart van die profeet!

Ook wij hebben nog maar kort geleden bange dagen achter ons liggen. Wij weten er iets van, dat de vijgenboom niet bloeide en dat er geen rund in de stallingen was. Ook in ons land is de honger zwaar geweest.

Zie, zulke bange tijden beleefde ook Zefánja; en die was van God gezonden om het volk aan te zeggen, wat er zou gaan gebeuren. Maar ook, hoe het eenmaal Assur zal vergaan. Zefánja leefde in de tijd van de godvruchtige koning Josia; een vorst, die God had gesteld over Zijn volk Israël. Wat zal koning Josia in die dagen zijn knieën gebogen hebben; wat zal hij zijn God hebben aangelopen voor zijn volk, waar God hem over gesteld had.

O, wat zou het groot zijn, als wij mochten getuigen, dat Nederlands volk zulk een vorstin mocht hebben, die heel ons volk opdroeg aan Gods genadetroon in de bange tijden die wij beleven. Dat is tot hiertoe niet te zien, gelijk wij dat van Josia vrijmoedig hopen getuigen. In ons vorstenhuis is het niet te merken, dat ze Gods eer op het oog hebben en het heil van de inwoners des lands. Maar zelfs aan zulk een als Josia mocht het niet gelukken om het volk te reformeren. Zulk een vorst mocht het niet gelukken, zijn onderdanen terug te voeren tot God. Nee, dat volk had nog wel een uitwendige godsdienst, doch daaraan had het genoeg; het leefde naar het goeddunken van het eigen hart. En ziedaar, daarom heeft de Heere laten voorstellen, hoe Israëls volk getuchtigd zal worden; hoe de Heere de roede zal nemen en Israëls volk zal bezoeken. De Psalmist zegt :

*Maar zo zijn kinders ooit Mijn zuiv're wet verlaten
Zo 't richtsnoer van Mijn recht ter reeg'ling niet kan baten
Zo zij ontheiligen, wat Ik heb voorgeschreven,
Dan mogen zij gewis voor Mijne straffen beven.
Dan zal Ik hen, die dwaas en wreev'lig overtreên
Bezoeken met de roe en bitt're tegenheên.*

Zie, dat had de Heere laten zeggen door Zijn knecht Zefánja. Dat volk zal dus getuchtigd worden!

Maar weet u, dat volk Israëls is een bijzonder volk. Daar kan de Heere niet meer af! Want Hij heeft zelf met dat volk van Israël een verbond gesloten en dat volk als Zijn volk willen aannemen. En nu mag dat volk wel zijn God verlaten, maar God kan van dat volk niet af! De ontrouw van Israëls volk doet de trouw van Israëls God niet te niet! Zulk een volk is er ook nog in Nederland, waar de Heere niet meer af kan. En al zal nu dat volk ook moeten zuchten onder zijn Assur, dan zal het ook weer

teruggevoerd worden. Dan zullen hun vijanden weten, dat ze te vroeg gejuicht hebben. De Heere heeft het in Zijn hand om hen te verlossen. De vijand zal het aan de weet komen, dat de druk en ellende niet het einde is van Gods volk. De Heere zal straks dat volk, dat Hij als roede gebruikt heeft, ook tuchtigen en wel zo zwaar, dat Assur door Babel geheel zal ten onder gaan. God zal Babel gebruiken om Assur te verdoen. De Heere heeft het door Zefánja laten voorspellen.

Er zal een stem zingen in het venster van Ninevé. Ninevé wande hoofdstad van Assur. Een zeer bekende stad. Een grote stad, die rijk geworden was en baadde in weelde. De inwoners van Ninevé leefden zo zorgeloos in weelde, ijdelheid en vermaak. Ninevé was zo gerust, zo prachtig, zo rijk, zo heerlijk, zo machtig. Het volk leefde gerust in vreugde en genot. Maar 's Heeren ogen doorlopen de ganse aarde. Niet alleen let Hij op Zijn eigen bondsvolk, maar ook op de goddeloze en onbekeerde mensen. Daar moeten we toch vanavond ook aan denken, hier in Dordrecht, te midden van de feestvierende menigte. De Heere is geen ledig aanschouwer. Hij let niet alleen op diegenen, die voor Hem leven, maar ook op hen, die hun leven doorbrengen in de zonde en in de ijdelheid. Hij slaat toch des mensen wegen ga. Hij zal toch ieder mens in het gericht betrekken en dan de afrekening voor eeuwig! God heeft ook gelet op Ninevé! We weten uit de Schrift, dat de Heere een van Zijn knechten heeft gezonden naar Ninevé, Jona namelijk. En al wilde Jona niet, de Heere heeft hem er heen gebracht. Jona heeft te Ninevé, in grote, rijke, weelderige wereldstad gepredikt: Nog veertig dagen en dan zal Ninevé worden omgekeerd. En Ninevé heeft zich bekeerd op het woord van de profeet Jona. Op dat woord deed de Heere nog wonderen. Ninevé is op de uitwendige bekering gespaard gebleven.

Dat mocht ons ter harte gaan vanavond! Ook al is het waar, dat we onszelf inwendig niet bekeren kunnen. En zelfs achten we het een gelukkig volk, dat aan de weet komt, dat het zich inwendig niet bekeren kan. Opdat het zich zouden wenden tot die God, die het wel kan. De Heere spreekt nog tot ieder mens, dat hij loslate de ijdelheid en de zonde, om te gaan op de weg des behouds.

Geloven wij Gods getuigenis, dat eeuwig zeker is? Wat zou het groot zijn, als Nederlands volk zich ook voor de Heere verootmoedigde. Wie weet, God mocht zich wenden én de oordelen uitstellen gelijk bij Ninevé. Doch uitstel is geen afstel. Op Jona's prediking heeft Ninevé zich bekeerd en is gespaard gebleven. Tweehonderd jaar daarna geeft de Heere deze zondige stad over aan het verderf. Het werd volledig verwoest, niets bleef er gespaard!

Zie, een stem zal zingen in het venster. In het venster van Ninevé. Ik zeg het nog eens: in het venster van Ninevé. De waarschuwingen tot Ninevé gebracht van 's Heeren wege, hebben wel voor een tijd uitwendige verandering teweeggebracht, doch geen innerlijke bekering. Geen schuldbesef voor God. Geen waar berouw. Geen droefheid des harten. Het heeft niets uitgewerkt, dat Ninevé de Heere nodig kreeg. O, daar mag Nederlands volk toch wel aan denken. Het staat voor ons beschreven tot lering en waarschuwing. Nederland heeft het voorrecht, om te leven onder het Woord Gods. Wat zal het wezen, om gewaarschuwd, straks verloren te moeten gaan. Wat zal dat voor Nederlands volk zijn, zovele malen gewaarschuwd en zovele malen geplaatst bij de voorbeelden, dat de Heere toch geen ledige toeschouwer is en dat de oordelen zolang uitgesteld zijn. De Heere laat niet met Zich spotten! Gelijk Hij dat getoond heeft aan de Ninevieten.

Ninevé is totaal verwoest geworden. Het is een woestijn geworden, waar u de roerdomp en de nachtuil hoort zingen in het venster. Ninevé is niet meer die heerlijke,

die prachtige, die geweldige stad! Het is geheel verwoest. Er is geen schoonheid overgebleven. Het is een droeve verwoesting, een dorre woestijn geworden. Daar hebben de roerdomp en de nachtuil hun nesten gebouwd, daar hebben zij hun woning. Men vindt de roerdomp en de nachtuil in de eenzame, stille woestheid; u vindt ze niet in de krioelende massa, maar in de verwoeste plaatsen.

Een stem zal zingen in het venster van Ninevé. En dan leest u ervan, *hoe de roerdomp en de nachtuil op haar granaatappelen overnachten*. Wat wil dat zeggen? Dat wil zeggen, dat Ninevé zo groot is geweest; dat zelfs de deuren en de kozijnen van de huizen gebeeldhouwd waren. Zo rijk was Ninevé. De hoogmoed was ten top gestegen. Van zulk een grootsheid en hoogmoed was ook iets te zien in ons eigen vaderland. Zie eens naar de huizen. Ze waren niet mooi genoeg, niet groot genoeg, niet sierlijk genoeg. We moesten grotere paleizen hebben met meer pracht. O, dwaze hoogmoed, waartoe de mens komen kan. Doch weet het, in de hemel staat het aangetekend, hoe groot de hoogmoed in ons vaderland geklommen was. Ik denk aan de streek, waar ik als jongen groot geworden ben en in mijn vorige werkkring gearbeid heb. Hoe zijn zelfs de schuren en de pakhuizen van de bloembollen tot paleizen geworden. De villa's verzezen als paddestoelen uit de grond. En de ene woning moest de andere overtreffen. Totdat de Heere over Nederlands volk opstond.

Een stem zal zingen in het venster van Ninevé! In die woestijnen lagen nog brokstukken van granaatappelen. De luister van die grote stad was totaal ondergegaan. Gelijk u dat ook vindt in sommige van onze steden. Op die brokstukken hadden de nachtuil en de roerdomp hun nest gebouwd. Daar deden die vogels hun droef geluid horen. Waar is nu het schone, het prachtige Ninevé gebleven? Waar is de vermakelijkheid, waar de bedrijvigheid gebleven? Ze is vernietigd, en daarom: *de roerdomp en de nachtuil zingen in het venster*. Het was een hoorbare stem. En die puinhopen een zichtbaar bewijs van het oordeel Gods over Ninevé. Dat kon elk mens zien en horen. De roerdomp en de nachtuil zingen in het venster van Ninevé.

En die stem zou vandaag te horen zijn in Nederland, indien we oren hadden om te horen, en te zien, indien we ogen hadden om te zien. Het was in die dagen te constateren. En dat is vandaag ook zo. U kunt met uw eigen ogen zien de puinhopen en brokstukken. U kunt de roerdomp en de nachtuil horen zingen in het venster.

Ninevé was gans verwoest. Lang heeft men zelfs niet, geweten, waar die stad gelegen heeft. In 1845 hebben opgravingen aan het licht gebracht, waar Ninevé gelegen heeft. Ook is toen een gedeelte van de bibliotheek van de koning van Assyrië gevonden. Zo men zegt, zijn daar 12.000 kleitafeltjes gevonden met, spijkerschrift beschreven, die tot aan vandaag nog in het Brits Museum bewaard worden.

Een stem zal zingen in het venster. De roerdomp en de nachtuil mogen inderdaad genoemd worden, gelijk men in Holland zegt: ongeluksvogels. En die ongeluksvogels laten hun stem horen. En dat geluid van die ongeluksvogels is niet anders dan zuchting en wee. De Heere is ten gericht gekomen over dit volk en deze stad. O, dat wee, dat ons wordt verkondigd door de zingende stem in het venster in Ninevé! Het wee, dat is het geluid van de roerdomp en de nachtuil. En als die ongeluksvogels gehoord worden, moeten we niet denken, dat dit buiten Gods bestuur valt. De Heere geeft de teugels nooit uit Zijn handen. Gelukkig niet! De Heere blijft regeren, Hij blijft besturen. Hij heeft Zijn troon gevestigd in de hemel. „Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid.” (Hebr. 1 :8). Hij lacht om het gewoel der mensenkinderen. Zijn raad zal bestaan en Hij zal al Zijn welbehagen doen. Hij zal Zijn heerschappij tonen. Hij zal Zijn heerschappij nooit door mensen laten vertreden, zonder dat Hij dat volk zal tuchtigen. God is een wreker en zeer grimmig.

De zingende stem in het venster van Ninevé is ook een roepstem voor ons. Een roepstem, die ons doet vragen: Waar is Ninevé gebleven? Waar is de grootsheid, waar is de rijkdom, waar de macht, waar de glorie van Ninevé? Ninevé is vergaan! En hoe zal het ons land en volk vergaan, dat als Ninevé geleefd heeft? En, gelijk een stem gehoord wordt in het venster van Ninevé, zo wordt die ook gehoord in het venster van de TIJD.

2. Een stem zal zingen, ook in het venster van de tijd.

Ook in het venster van de tijd, die wij beleven. En als we ons oor te luisteren leggen, dan kunnen we boven de stemmen, die we vandaag horen in ons vaderland en ook in Dordrecht, een andere stem horen zingen. Doch wie luistert naar die zingende stem in het venster van de tijd? Weet ge, die roerdomp en die nachtuil zijn nog niet uitgestorven. Die leven vandaag nog! Die ongeluksvogels vliegen nog rond, om een rustplaats te vinden, om een nest te bouwen en daar te blijven. Ook in het venster van onze tijd beluisteren we de zingende stem van de roerdomp. Wat heeft de Heere al wonderen gedaan in Nederland? Denk in het bijzonder aan 1572, waar Dordrecht deze week onze Prins en Prinses mag ontvangen, om het feit te herdenken, dat voor de eerste maal (te midden van bange tijden), hier de Staten hun vergadering mochten hebben binnen deze veste!

En wat is er van overgebleven? Welke indruk heeft het nagelaten? Zie, de tenten der ijdelheid staan gespannen en wie zal de kapitalen berekenen, die deze week in de straten van Dordrecht worden doorgebracht? En hoeveel mensen, in het bijzonder jonge mensen, zullen zich beklagen en de smart ervaren van het doen van de zonden? Een stem zingt in het venster van de tijd!

En denk niet alleen aan 1572, maar ook aan wat er al in Dordrecht en ook in ons vaderland gebeurd is. Is ook hier niet van 1618 tot 1619 de Synode belegd vanwege de waarheid Gods? Ook toen stonden onze vaders pal voor de waarheid en veroordeelden, wat niet overeenkomstig Gods Woord was. De Staten hebben toen ook de Bijbel laten vertalen. Die bekende Statenbijbel, die we nog hebben, met die kostelijke kanttekeningen. God heeft gegeven aan de Bijbelvertalers, waar in de stad Leiden de pest heerste, dat zij ongeveer 20.000 mensen naar het graf zagen dragen en zij ongestoord hun werk hebben mogen beëindigen. Zullen we alles, wat de Heere gedaan heeft, opnoemen in deze avonduren? Het zou onmogelijk zijn!

Ik denk nog slechts aan 1813, toen Nederland de vrijheid mocht herkrijgen en het weer delen mocht in de vele voorrechten; waarvan we in 1913 feest gevierd hebben: Onafhankelijkheidsfeest! Gedenkende, hoe God Nederland 100 jaren in onafhankelijkheid heeft doen leven. Weldaden, groot genoeg, om er vanavond bij stil te staan, weldaden, om voor God te buigen in het stof. De Heere heeft ons willen redden, één en andermaal.

Er is in Den Haag een Vredespaleis geopend en spoedig daarop brak in 1914 de wereldoorlog uit tot 1918. Toen stroomden de kerken vol. Die dagen zullen we niet vergeten. Toen heeft Nederland zich voor korte tijd bekeerd, gelijk Ninevé. Er lag enigszins beslag op Nederlands volk. Men kwam samen, om Gods aangezicht te zoeken in Zijn tempel! Waar is die tijd gebleven? Zullen we de jaren vergeten, dat de Heere Nederland beveiligd en de vijanden buiten onze grenzen gehouden heeft? Nederland mocht neutraal blijven. De Heere waakte over ons kleine land!

Ook dat waren wij niet waardig en toch heeft het de Heere behaagd, met Nederlands volk nog van doen te willen hebben. Wat hebben we met de weldaden gedaan? Waar

is Nederlands volk er mee gebleven? Zie, wat een doorvloeien en afzakken in alles. Als God het niet verhoedt, staan er bange tijden voor de deur! De Heere getuigt in Zijn Woord:

*Indien Mijn kinderen ooit Mijn zuivere wet verlaten
Zo het richtsnoer van Mijn recht ter regeling niet kan baten
Zo zij ontheiligen, wat Ik heb voorgeschreven,
Dan mogen zij gewis voor Mijne straffen beven!*

Nederlands volk en het huis van Oranje hebben zich niet bekeerd. Droevig genoeg, als wij het moeten zeggen. Wij zeggen het dan ook met leedwezen. Er is vandaag droefheid in de ziel. Hoe moeten we zien, dat het Oranjehuis, waar God Zijn wonderen in verheerlijkt heeft, steeds verder van de God der vadersen afwijkt.

O, het was te vrezen en ze zijn gekomen, de dagen van 1940 tot 1945! Toen hebt u de stem van de roerdomp en van de nachtuil kunnen beluisteren, ook in de tijd! Toen is er plaats gemaakt voor de roerdomp. De Heere heeft ons land en volk met een zware roede getuchtigd. En wat heeft Nederlands volk gedaan? Het heeft zich niet gebogen onder de slaande hand Gods. Het heeft de roede niet verstaan. Het heeft de roede Gods niet gekust. Het heeft niet verstaan, Wie er geslagen heeft; het heeft geen boete gedaan. Vandaar de vrucht van deze tijd. Nederlands volk is niet verootmoedigd geworden, het is niet teruggekeerd.

Er zal een stern zingen in het venster van de tijd. Die stem wordt beluisterd, niet alleen in ons vaderland, ook zelfs ver buiten onze grenzen. Bijna in elk werelddeel heeft die droefgeestige vogel een plaats gekregen, om daar zijn nest te bouwen en daar zijn stem te doen horen.

Hoort u de stem van die vogel in het venster van de tijd? Hoort ge die klaagzang? Over de ganse wereld hoort ge bijna niet anders dan klaagliederen: *over het gezinsleven, over het kerkelijk leven en ook over het staatkundige leven.*

Hoort u de zingende stem in het venster? Waar is *het gezinsleven* van voorheen, toen vader en moeder met het gezin bij elkaar waren en in alle eenvoud deden, wat hun hand vond om te doen; toen men met elkaar Gods Woord besprak of een recht christelijk boek voorlas en de kinderen wees op wat nodig is voor de eeuwigheid. Waar is thans nog dat gezinsleven? Het is verwoest het is in handen gelegd van andere mensen. De opvoeding der kinderen is de zaak van anderen geworden. Men heeft een plaats gevonden in het verenigingsleven. Buitenshuis! Avonden te kort! Christelijk dit en christelijk dat! Film en zangkoren, om de jeugd maar bezig te houden. Ons land is er vol van. Het huisgezin wordt uiteengerukt en daar gaat onze jeugd heen op de paden de ijdelheid en lichtzinnigheid. Wat weinig onderscheid is er tussen het gezin van een christen en een wereldling te zien.

Hoeveel duizenden in ons christelijk vaderland hebben al gebroken met God en Zijn dienst. Ze komen niet meer naar de kerk, noch ter catechisatie. Het onderzoek van Gods getuigenis wordt nagelaten. O, luister eens aan de deuren van de huizen naar de klaagstemmen, is het in menig gezin niet droevig gesteld? Hoe is het leven tussen man en vrouw? Hoe is het leven in het huwelijk? Wordt het nog recht onderhouden naar Gods getuigenis? O, soms jong en onbezonnen aangevangen. Neem de dagbladen en u kunt bijna elke dag lezen van echtscheiding. Verwoesting van het gezin. Mannen houden het met andere vrouwen en vrouwen met andere mannen. Denk eens aan de droevige gevolgen van 1940-1945. Er kwamen mannen terug uit het buitenland, die hun vrouw vonden met een andere man. En ook omgekeerd, achtergelaten vrouwen moesten vernemen, hoe hun mannen met vreemde vrouwen zich ophielden. O, zou die

stem niet zingen in het venster? Zou God niet zien en bezoeken? Een stem zal zingen in het venster! En dan zal het eigen schuld zijn, dat die stem zingt.

En hoe is het in het *kerkelijk leven*? Ook daar hoort men algemeen klaagliederen. We behoeven niet buiten ons eigen kerkverband te gaan. Vat alle kerken maar samen. Het is één groot klaaglied, Wat al geesteloosheid, dodigheid, dorheid, verval, wereldgelijkvormigheid, liefdeloosheid, onenigheid enz. Een teken des tijds: verbreking en verbrokkeling. Een klaaglied van de roerdomp der woestijn, gelijk als in Ninevé! Zo ook in onze tijd in ons kerkelijk leven.

In het *staatkundig leven* is het al niet veel beter. Wat een ontwrichting! Revolutiegeesten komen openbaar. Wat al opstand! Denk daarbij aan de zonden van hen, die over ons gesteld zijn. Het blijven onze overheden, die we eerbiedigen. Doch hun zondig leven kunnen wij niet goedkeuren. O, neen! O, wat al vervoering, wat al vervaging. Gods Woord is verzaakt, Gods inzettingen verkracht, Gods dag ontheiligd. Klaagliederen op elk terrein des levens. Een stem zal zingen in het venster van de tijd. En die stem is niets anders dan het oordeel Gods. Al die stemmen getuigen van het ongenoegen Gods. Ja, Gods Woord zegt, dat het oordeel zal beginnen bij het huis Gods. We mochten toch door die stem opmerkzaam gemaakt worden. Wat toch een doervloeiën en dat na zoveel weldaden! In de tijd van 1919-1918 heeft de Heere Nederland gespaard. En na een vijfjarige bezetting van 1940-1945 heeft de Heere de vijand weer verdreven. Wat doet nu Nederlands volk tot op vandaag met de weldaden? Vergeten is ook de ellende, die we doorgemaakt hebben. Wat zijn er tranen geschreid. Velen hebben dierbare panden moeten afstaan. Vele gezinnen verkeren in rouw. Sommigen leven nog in het onzekere over hen, wie nooit bericht is gekomen, Hoe is het mogelijk, dat men in deze tijd kermis kan houden. Deze week herdenken we in Dordrecht, wat in 15172 is gebeurd. En dan zal men daarbij kermis houden!

Een stem wordt beluisterd in het venster van de tijd. Gods oordelen worden gezien en Zijn gerichten zijn over de ganse aarde. De Heere heeft de oorlog doen ophouden, maar Nederlands volk heeft zich niet bekeerd. Integendeel! Het gaat door in de zonde en ijdelheid! Zal de Heere komen en gans Nederland verwoesten gelijk Ninevé? Wie zal zeggen, wat ons te wachten is. De Heere is er al met Zijn gerichten. Lees de nieuwsbladen maar. Dan moet ge zeggen: *Arm Nederland, arm Indië, arme jonge mensen, die straks geroepen worden, arme jeugd en arme gezinnen, arm volk van Nederland.* Zullen straks de roerdomp en de nachtuil voorgoed hun nest bouwen en niet meer heenvliegen? Dan heeft Nederland het zich waardig gemaakt.

Had de Heere ons land niet rijk gemaakt? Was het niet groot geworden door de zegenende hand Gods? En zie, de roerdomp wordt reeds gehoord, de stem van die ongeluksvogel wordt vernomen. Die stem spreekt van oordeel en gerichten. Wie zal beschrijven de ernst des tijds, waarin bijna het noodzakelijkste niet te koop is. Hoeveel ellende is er waar te nemen. Het onrecht viert hoogtij. De omkoopbaarheid is groot, zelfs zo, dat men zijn vaderland zou verkopen. En ik vrees, dat ons land straks geheel verwoest zal worden, als Nederlands volk zich niet zal bekeren tot die God, Die zoveel wonderen heeft verricht!

Een stem zingende in het venster van de tijd! Die stem zingt van oordelen, ongenoegen, gerichten, dure tijden, vergelding. In alle landen is zuchting en wee, maar ook bijzonder in ons eigen land. Wordt Gods Woord niet bewaarheid en zal de Heere eindelijk eens gelijk krijgen, na zo menigmaal gewaarschuwd te hebben? Zal

ons Vorstenhuis niet moeten erkennen, gewaarschuwd te zijn? Is er in onze raadszalen niet gewaarschuwd? Maar ze hebben bespot, degenen die voor de waarheid pal gestaan hebben. Meent niet, dat de Heere een ledige toeschouwer is. Hij zal komen met oordelen en gerichten. Hij zal een ieder vergelden naar zijn werken. Gods Woord zal waarheid blijken! Het volk, dat niet voor Hem heeft willen buigen, mag gewis voor Zijn straffen beven! Het mocht ons allen op het harte gebonden worden, om toch niet meegevoerd te worden, maar terug te keren van het heilloos pad des verderfs.

3. Maar laten we voorts de zingende stem in het venster van het LEVEN beluisteren.

Die zingende stem zal gehoord worden in het venster van Ninevé, in het venster van de tijd; doch zal het wel zijn, dan moet die stem ook gehoord worden in het venster van ons leven. We leven toch niet alleen voor de tijd, maar we zijn geschapen voor de eeuwigheid. Ons leven is toch niet als der beesten. Dit leven is niet het laatste. Straks zullen we in de eeuwigheid onze eigen plaats moeten innemen. Wat zal het dan zijn, als we hier nooit naar de zingende stem het venster van het leven hebben willen luisteren!

Een gelukkig volk, dat hier in dit leven de zingende stem van de roerdomp en de nachtuil mag leren kennen. Waar het op aan komt is, of de Heere ons persoonlijk bekend maakt met die zingende stem. Hij zal niet vragen of er plaats voor is, maar Hij zal plaats maken voor die zingende stem. Zomin Ninevé de roerdomp begeerd heeft en zomin Nederland die begeerd heeft, zomin begeert iemand van ons hem.

Als we enkele stappen buiten dit kerkgebouw zetten, zien we nog de verwoestingen van de zingende stem in het venster van de tijd. Daar heeft Nederlands volk niet om gevraagd, 't is wel verdiend! En het volk, dat zalig zal worden, vraagt ook niet om die zingende stem. Maar weet u wat de Heere doet? Hij geeft, waar ze niet om vragen! Gelukkig is dat volk, dat in dit leven van hun troon gestoten wordt, dat in dit leven op de puinhopen terecht mag komen. De Heere had ons toch in het paradijs tot koningen gesteld en die kroon hebben we verloren; we zijn zondeslaven geworden. Nu wil de mens na zijn diepe val de plaats van God innemen. In plaats van Hem als Koning te erkennen, wil hij zelf regeren. Zelf uitmaken wat goed of kwaad is! Totdat het de Heere behaagt, dat volk van hun troon te stoten, hun grootheid te doen vergaan, hun ijdele vreugd te doen ophouden. De Heere weet middelen en wegen daartoe te gebruiken. Bij al wat gebeurt, laat de Heere toch nog Zijn Evangelie prediken. Hij is nog lankmoedig, Zijn bemoeienissen zijn vele. Hij zendt nog Zijn bode tot een volk, dat naar Hem niet vraagt, gelijk Hij deed bij Ninevé; Hij zendt nog Zijn boodschap, dat Ninevé zal vergaan. En Ninevé is tijdelijk gespaard, tijdelijk gered. Doch weet het, dat tijdelijke uitreddingen wel groot zijn maar niet genoeg voor de eeuwigheid.

Hoe menigmaal heeft de Heere u al uit verschillende moeilijkheden gered? Ook in de oorlogsjaren? Heeft de Heere Zijn bemoeienissen niet groot gemaakt? Wat is daar van overgebleven? Hebt u de stem in uw leven, de zingende stem van de roerdomp en de nachtuil al gehoord, gelijk die in Ninevé gehoord werd? O, met hoeveel roepstemmen is Hij gekomen tot u? Een kind moet het beseffen, dat we zo niet door kunnen leven, zoals we geboren zijn. Er zijn er ook onder ons, die kunnen vertellen van Gods menigvuldige uitreddingen. Kostelijk, maar weet, ge, ze zijn niet zaligmakend. Daar is meer voor nodig! Onze ziel moet gered worden! Hebt ge ooit gezien, de oordelen Gods waardig te zijn? Hebt ge ooit geleerd, u met Adam in het paradijs van God losgemaakt te hebben? En dat we zo voor God niet kunnen bestaan? Wat zal het dan wezen, zo te moeten sterven? Durven wij vanavond God te ontmoeten? Durven we rekenschap af te leggen en te zeggen: *Heere, U hebt me zovele malen van het ziekbed*

opgericht. In armoede hebt U mij wonderlijk uitgered. Maar vrienden, denk er aan, dat is niet genoeg. Met dit alles hebt ge nog niet de zingende stem in het venster van uw leven beluisterd. Is er ooit een kostelijker rijke stad geweest, dan is het de stad *Mensziel*. Hoe is die stad verwoest door de zonde. Wat is er overgebleven van het beeld Gods? Niets! Dat beeld hebben we geheel verloren. De roerdomp en de nachtuil zingen in het venster van ons leven. Hebt u dat ooit beseft? Hebt u ogen gekregen om die verwoesting te zien? Welke heerlijkheid is er nog overgebleven? Waar is de kennis, waar de gerechtigheid, waar de heiligheid? Niets, totaal niets is er van overgebleven! „En heeft niet anders overig behouden dan kleine overblijfselen daarvan; dewelke genoegzaam zijn om de mens alle onschuld te benemen.” Art. 14 N.G.B. We hebben het oordeel waardig gemaakt, nl. de drievoudige dood. We zijn vanaf onze eerste levensstonde aan de verdoemenis onderworpen. Zie ook het Formulier van de Heilige Doop.

Och, wat een puinhoop, wat een ellende, wat een zuchting, wat een gewezen door de zonde. Ook in de jaren, die achter ons liggen, wat al leed is er geleden! Ik behoef geen namen te noemen van hen, die er niet meer zijn. Ik behoef de namen niet te noemen van onze jonge mannen, die heengegaan zijn naar Indië. En wie zal zeggen, of we ze ooit terug zullen zien in dit leven!

Hoort u de zingende stem in het venster van het leven? Bracht het u reeds tot waarachtige bekering? Wat zou het gelukkig zijn, als we geestelijke oren kregen om te horen en geestelijke ogen om te zien. Als we van onze troon werden afgestoten en kregen in te zien, wat er toch gebeurd is en wat ons straks te wachten staat. Ja, het zou gelukkig zijn, als ge uw droeve staat kreeg te bewenen en kreeg uit te roepen: *Is er nog een middel om de welverdiende straf te ontgaan en wederom tot genade te komen?* Is dat dan mogelijk? Ja geliefden, want die zingende stem is ook in het leven van Christus gehoord, Was dat niet waar, we zouden vanavond u tijdprek hebben kunnen noch durven houden.

Maar zie, het heeft God behaagd, een weg uit te denken, om mensen van het eeuwig oordeel te verlossen. Die zingende stem heeft Christus vrijwillig voor Zijn volk willen aanvaarden, Die stem is gehoord in de stille eeuwigheid. Toen er gevraagd werd: Wie zal met Zijn hart borg worden voor dit geslacht ; wie zal het oordeel Gods dragen? Toen is de dierbare Borg opgetreden en sprak: in de rol des Boeks is van Mij geschreven; ik kom om Uw welbehagen te doen en Uw wet is in het midden Mijns ingewands!

Die zingende stem in het leven heeft Christus aanvaard. En Hij wist wat die stem betekende. Hij heeft geweten de zwaarte van die stem. O, onbegrijpelijke liefde van de dierbare Middelaar.

Wilt u de zingende stem in het leven van Christus horen? Ga dan met mij naar Bethlehems kribbe. Zie daar Zijn nederige geboorte. O, die zingende stem. Hij in de diepste armoede, omdat wij zo naamloos arm zijn geworden. Hij onder de wet, omdat wij onder de wet liggen en van onszelf er nooit onderuit kunnen komen. O, die zingende stem in het leven van Christus! Hij moest al spoedig vluchten voor het zwaard van Herodes. Toen hebben de roerdomp en de nachtuil een plaats gevonden in het venster van Zijn leven. Maar inzonderheid aan het einde van Zijn leven. Hoor de roerdomp en de nachtuil in Gethsémané. Welk een angstwekkende geluiden heffen ze aan! Christus begon droevig en zeer beangst te worden. Matth. 26 : 37. Hij zeide: *Mijn ziel is geheel bedroefd tot den dood toe.* Is het te begrijpen, dat God Zelf die stem gegeven heeft in het leven van Zijn eigen schootzoon? De Vader heeft het Hem op de hand gezet, God komt richten in het leven van Zijn kind, Zijn zoon! En als ge dan Zijn

stem hoort: *Zo gij Mij zoekt, laat deze heengaan*, dan aanvaardt Hij vrijwillig de stem van de roerdomp en de nachtuil, om een eeuwige schuld te betalen, maar ook een eeuwig leven te verwerven.

Verder hoort u de roerdomp en de nachtuil bijzonder op Golgotha! Hij is veroordeeld, want Hij was, zo men uitriep, des doods schuldig! Dat is de zingende stem in het leven van Christus. O, dat oordeel over Hem en dat in plaats van Zijn volk, dat God heeft liefgehad van eeuwigheid, met een eeuwige liefde. O, die stem van de roerdomp in de drie-urige duisternis, toen Christus in de verlating uitriep: *Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?* O, daar hing die dierbare Borg aan het vloekhout. Wat een dure prijs heeft Hij moeten betalen. Vrijwillig gaf Hij Zich in de dood. Hij, in de plaats van al de geliefden des Vaders. Hoor de stem van Christus: *Het is volbracht!* O, roerdomp en nachtuil, u hebt in het leven van Christus voorgoed uitgezongen. Nooit zult ge uw stem meer in het leven van Christus aanheffen! En daarbij zult ge ook eenmaal uw stem moeten staken, volkomen, in het leven van al Gods uitverkorenen. Want gelijk ze allen in Adam verdoemelijk voor God zijn, zo zijn toch de uitverkorenen in Christus, de tweede Adam, begrepen. Die heeft voor hen voldaan en daarom zullen zij ook in de tijd van die zingende stem verlost worden. Dat werk heeft God de Heilige Geest op Zich genomen en zal dat gewis in de tijd uitwerken. Die Geest zal dat volk overwinnen en al het hunne terneer stoten! Al hun weelde doen vergaan, al hun rijkdom ontnemen, al hun ijdele vreugd doen ophouden! Ja, Gods Geest zal dat volk op de puinhopen brengen, waar de roerdomp en de nachtuil gehoord worden.

Wij vragen u: hebt u ooit in uw leven kennis daarvan gekregen? Is al uw werk al waardeloos geworden, zodat Christus' werk voor u waarde kreeg? De wereldling zingt op de aarde en zoekt het in het uiterlijke. Maar straks houdt dat alles op. Hoe zult u dan staan als de Heere u in het gericht betreft? O, God make u schuldenaar. De roerdomp en de nachtuil moeten hier worden gehoord, zal het wel zijn voor de eeuwigheid. En als dat gebeurt, houd ons zingen op! Dan roerdomp gebillijkt moeten worden. Waardig om voor eeuwig verstoten te worden, waardig om eeuwig het oordeel te moeten dragen. En dan uw stem? *Gena, o God, gena.* O, eeuwig wonder. Dan mag u ook Christus' stem beluisteren: *Vader, Ik wil niet, dat deze in het verderf nederdalen, Ik heb verzoening gevonden!* O, eeuwig wonder, als God in Christus een weg van verlossing ontsluit voor zulke doemwaardige zondaren. De Heere weet daartoe wegen en middelen te gebruiken. De Heere zal voor elke ziel zulk een voltrefter zenden, dat hij in het stof neerzinkt en krijgt te zien, dat al zijn paleizen op een zandgrond gebouwd waren. Daar ligt dan zulk een ziel op het slagveld neergeslagen en roept uit: *Wat moet ik doen om zalig te worden?* Een ander ziet zijn huis der hoop door de luchtdruk in elkaar zakken. Weer een ander wordt getroffen door een brandbom en ziet zijn kostelijk gebouw in de vlammen opgaan. O, dan wordt de roerdomp in het venster van het leven gehoord. *Dat volk kan zijn ziel bij het leven niet houden.* Ps. 22 : 30. Hun Ninevé wordt verwoest en dat naar recht. Al het hunne wordt weg gestoten. Maar eeuwig wonder, dat de Heere hen zelf niet verstoot, maar aanziet in Christus, naar Zijn vrij soeverein welbehagen. Wat een vertroostende belofte, als de Heere dat schuldige volk toeroept: *Alzo heb Ik gezworen, dat Ik niet meer op u toornen, noch u schelden zal. Want bergen zullen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken en het verbond des Vredes zal niet wankelen, zegt de Heere, uw Ontfermer.* Jes. 54 9—10.

Ja, dan zwijgt de roerdomp en de nachtuil. En menige ziel denkt dat hij de klaagzang nooit meer zal horen. De Heere heeft het anders uitgedacht. Die droefgeestige vogels komen terug in het leven. Daar hebben ze niet op gerekend. Hun zaken zijn niet

afgehandeld. Al meer en meer leren ze verstaan, zo voor God niet te kunnen verschijnen. Dan wordt het van binnen een klaagzang, een zuchten. En als dan gevraagd wordt: *Waar is God, op wie gij bouwdet, en aan Wien g' uw zaak vertrouwdde?* dan kunnen bange dagen doorworsteld worden. Meermalen komen er ook uitwendige omstandigheden bij, die het zuchten doen vermeederen. Al meer en meer krijgt dat volk kennis aan de puinhopen van hun bedroven bestaan. Ze worden steeds armer in zichzelf. En meer en meer ontstaat behoefte aan Christus. In het leven van Gods volk wordt bevestigd: *Wat Ik geplant heb, ruk Ik uit en wat Ik gebouwd heb, breek Ik af.* Is het wonder, dat het dan van binnen een woestijn wordt? Dat geleerd wordt: *Eenzaam ben ik en verschoven, ja, de ellende drukt mij neer.* O, dan kan het zo bang worden,

*als de ziel gaat gelijken, in 't eenzaam kwijnen,
aan de roerdomp der woestijnen;
aan de steenuil in de wouden,
waar geen mensen zich onthouden.* (Ps. 102 : 3 berijmd).

O gelukkig, u kwijnend volk, wier Ninevé al meer en meer verwoest en tot de fundamenten ontbloot is. Maar voor u geldt de belofte: Hij zal Juda's stenen herbouwen uit het stof (Ps. 69). En:

*God zal opstaan, ons beschermen,
over Sion Zich ontfermen.* (Ps. 102).

O volk, u die treurt en misschien wel meent, dat die roerdomp in uw ziel nooit meer zal wegvloeien, voor u geldt toch:

*Want Gods goedheid zal uw druk
Eens verwisselen in geluk.
Hoop op God, sla 't oog naar boven,
Want (staat er) ik zal Zijn Naam nog loven.* (Ps. 42 : 3).

Wat een gelukkig volk, dat op de puinhopen van zijn bestaan, God in en door Christus mag terugvinden, de grond van zaligheid alleen in het volbrachte werk van Christus mag vinden. In Christus alles mag zien, alles mag hebben en door Hem als vijanden met God verzoend mag worden. Vrede en blijdschap zullen zij smaken. En al is het, dat ze hun leven lang van die klaagzangen niet afkomen vanwege hun aanklevende verdorvenheid; en al is het, dat zij moeten ondervinden: in de wereld zult u verdrukking hebben, zij mogen wel eens over dit leven heen zien. Zij mogen wel eens hartelijk geloven, dat die roerdomp toch eenmaal zal ophouden; dat ze toch eenmaal zonder zonden, in Gods beeld volkomen hersteld, eeuwig zullen zingen van Gods goedertierenheid.

4. Want, ten laatste, is er ook een zingende stem in het venster van de EEUWIGHEID.

Ja, voor ieder mens wordt Let eeuwigheid. Ieder onzer moet sterven, moet God ontmoeten en in de jongste dag wacht ons allen het eindoordeel.

Onbekeerden, wat zal het dan erg zijn, als de zingende stem van het onherroepelijk oordeel Gods u zal tegenklinken. Die stem niet te willen aanvaarden en toch te moeten. Nooit meer die stem te kunnen ontvluchten. Nooit meer rust, dag noch nacht. O, die eeuwigheid, daar zal nooit een eind aan komen! Daar houdt het lachen en zingen van de wereld op. In de hel zal nooit meer gezongen worden. Daar alleen is het gekras van de roerdomp en de nachtuil. Daar wordt niet anders gehoord dan het eeuwig wee, eeuwige welling en knersing der tanden. O, wat zal het vreselijk zijn voor degenen, die niet hebben gewild, dat Christus Koning over hen zou zijn.

Mijn onbekeerde medereiziger, u leeft nog in het heden der genade! U kunt nog zalig worden! U kunt nog verlost worden van het eeuwig oordeel, dat ge u waardig hebt gemaakt. Stel het niet uit. Sommigen worden zelfs zingende uit het leven weggerukt, O, straks houdt toch alle wereldse roem op. Alle rijkdom zal vergaan. Zal dan uw stem gehoord worden in de eeuwige rampzaligheid, van eeuwig zichzelf verwijten? Zult u geen acht slaan op zo'n grote zaligheid? Is dat volk dan niet veel gelukkiger, dat hier oren kreeg van de roerdomp? Dat hier zijn verloren staat kreeg in te zien? Dat hier zijn schuld en zonden heeft beweend? Ja, voor dat volk zal eenmaal die zingende stem van de roerdomp en de nachtuil verwisselen.

*Ja, Gods goedheid zal hun druk
eens verwisselen in geluk.*

O, wee dan toch de goddeloze mens, die zo sterft. Wat een spotten met de waarheid. Wat een ijdelheid, verharding en zorgeloosheid in onze tijd. God zal het zien en zoeken. O Nederland, Nederland! Vorstin en volk, rijk en arm, jong en oud, ga toch zo niet door. Doorzoek uzelf nauw, ja zeer nauw, gij volk, dat met geen lust bevangen wordt, eer het besluit bare (gelijk kaf gaat de dag voorbij), terwijl de hittigheid van des Heeren toorn over ulieden nog niet komt; terwijl de dag van de toorn des Heeren over ulieden nog niet komt.

O, wee voor de hypocrieten. Die zullen in de oordeelsdag volkomen openbaar worden. God kent uw gezindheid. Misschien hebt u ook wel een schijn aangenomen van zuchting en klagen. Misschien zingt u ook wel de boetpsalmen. Misschien hebt ge ook wel een uitwendige gedaante van godzaligheid. 't Zal toch ongenoegzaam blijken, als de Heere u ontdekt. Waar zijt ge ooit ingewonnen voor God? Waar ooit overwonnen door de Heere? Waar hebt ge ooit leren roepen, waar ooit uw puinhopen ontdekt? Ach, maak het zelf eens uit tussen de Heere en uw ziel.

Zalig, die de zingende stem hoort. Zalig, die in en door de verwoestingen leerde zingen tot Gods eer. Zalig, die God op de puinhopen leerde kennen. Zalig, want satan is gevonnist. Straks zult u verkrijgen een nieuwe hemel en nieuwe aarde. Zalig, *want God zal Juda's steen herbouwen uit het stof.*

Gods molens malen langzaam, maar gaan onherroepelijk door. Straks zal het volle licht vallen over al de wegen Gods. *Dan zullen ze zingen in God verblijd.* Ps. 138. Als de wereld voorgoed ophoudt te zingen, dan zal Gods volk het koor der verlostten aam vangen, om nooit te eindigen. Het zangkoor in de triomferende kerk, eeuwig in de hemel, waarin Gods naam met lofgejuich zal worden geprezen. *Ja, dan zullen daar de blijde zangers staan; en binnen u al mijn fonteinen wezen.*

Dat zingen zal toch wat anders zijn dan het zingen der wereld. En ook wat anders dan zo menig christelijke zangvereniging en zo menig kerkkoor. Gods volk leert hier op aarde, hier in de woestijn, hier op de puinhopen, zingen door de hemelse Dirigent, door God de Heilige Geest.

O, volk van God. In de hemel zal geen roerdomp en geen nachtuil meer gehoord worden. Allerlei zuchting en gewezen zullen wegvlieden. O volk, wat een zalige toekomst! U zult eeuwig zingen van Gods goedertierenheid. Psalm 89. Dan zingen ze van de Drie-enige Verbondsgod, Vader, Zoon en Heilige Geest, van Zijn trouw en genade, van Zijn liefde en eeuwig welbehagen.

O, die zingende stem in het venster van de eeuwigheid. Wat een onderscheid. Dat zal groot zijn! We gaan met rasse schreden het eindoordeel tegemoet. Christus staat te komen op de wolken des hemels. De wereld zal vergaan, niet door water, maar door vuur! Dan zal Christus oordelen. De dichter van Psalm 119 zingt: *Uw oordeel, Heere, kan niet dan vreeslijk wezen!*

Onbekeerden, nog eens, bekeert u, haast u, ge leeft nog! De Heere wacht nog, om genadig te zijn. De Heere staat nog met uitgebreide armen, nodigend: *Wendt u naar Mij toe en wordt behouden.*

Volk Gods, de kleinen met de groten, uw heil is onuitsprekelijk. Hier wordt reeds gezongen: *'k Zal Zijn lof, zelfs in de nacht, zingen, daar ik Hem verwacht.* U zult niet altijd in de woestijn blijven! U zult niet altijd de roerdomp beluisteren! Voor Gods volk komt er een eind aan al hun zuchten, al hun klagen, al hun tranen. Straks zullen uw tranen gedroogd worden. Dan zal het geloof verwisseld worden in aanschouwen en eeuwige blijdschap zal op uw hoofden zijn! Er zál een stem zingen in het venster. En die stem van Gods volk zal eeuwig zingen, volmaakt, tot Gods verheerlijking.

O, die eeuwigheid, die voor ieder aanstaande is! Waar zult u bij zijn? Zal door u eeuwig de stem van de roerdomp gehoord worden of zult u zijn bij de verlostes chare, die eeuwig zal zingen het loflied des Lams? Zult u met alle troongeesten en met alle gezaligden van de vier einden der aarde zingen? Dát zal het deel zijn van Gods volk; Hem te mogen verheerlijken, van nu aan tot in de eeuwigheid!

Amen.

Zingen: Psalm 58 : 8.